

1. Ví - tej, Je - zu Kri - ste,
ví - tej z Pan - ny či - sté,
z ne - bes vy - so - ko - sti,
pře - dra - hý náš ho - sti!
Od Ot - ce jsi vy - šel,
spa - si - ti nás při - šel,
tě - ší - me se to - bě,
pě - jí - ce v té do - bě:
Vítej, Krá - li náš!

2. Navštívil nás bídné / sluhy ve vězení, / nesa z lásky
divné / z bíd nám vyproštění. / S nebeským bohatstvím /
přišel k nám chudičkým, / bys nás obdaroval, / sebou
zbohacoval. / Vítejte, Králi náš!

3. Král jsa předústojný, / Bůh náš všemohoucí, / stolec maje
věčný / i korunu skvoucí, / k nám ses v lásce sblížil, / pro nás
velmi snížil, / stal se lidem rovný, / zvolils život skrovný. /
Vítejte, Králi náš!

4. Ó Siónská dcerko, / nermuť se více, / Pán tvůj setře
tobě / každou slzu z líce. / Těš se z svého Krále, / zpívej
k jeho chvále, / jenž tvé ponížení / v slávu věčnou změnil. /
Vítejte, Králi náš!

5. Povstaniž a vyjdi / vstříc mu s uctivostí, / milostně jej
přijmi / s pravou oddaností. / Aj nuž, vstříc ti jdeme, / v srdci
stan tě zveme: / „Přiď a rač k nám vjíti, / věčně s námi býti, /
Kriste, Králi náš!“

T: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 / Zpěvník žalmů
a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Ave gloriosa virgo / Kodex Franus, 1505 /
Graduál Martina Bakaláře z Vyskytné, 1512